

Sygn. akt I C 2272/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2018r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Leszkiewicz

Protokolant: Justyna Piotrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 maja 2018 r. w S. sprawy

z powództwa **R. M.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego **(...) S.A. z siedzibą w W.** na rzecz powoda **R. M.** kwotę **27.565,49 zł** (dwadzieścia siedem tysięcy pięćset sześćdziesiąt pięć złotych i 49/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie:

- od kwoty 15.388,49 zł. (piętnaście tysięcy trzysta osiemdziesiąt osiem złotych i 49/100) od dnia 5.01.2016 do dnia zapłaty;

- od kwoty 12.177,00 zł. (dwanaście tysięcy sto siedemdziesiąt siedem złotych i 00/100) od dnia 30.11.2016 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego **(...) S.A. z siedzibą w W.** na rzecz powoda **R. M.** kwotę 7.031,00 zł. (siedem tysięcy trzydzieści jeden złotych i 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego **(...) S.A. z siedzibą w W.** na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 430,44 zł (czteryście trzydzieści złotych i 44/100) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 2272/16

UZASADNIENIE

Powód R. M. – reprezentowany przez fachowego pełnomocnika – wniósł w dniu 23.08.2016 r. przeciwko pozwanemu **(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.** pozew o zapłatę kwoty 28.267,82 zł. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 16.090,82 zł od dnia 05.01.2016 r. do dnia zapłaty i od kwoty 12.177,00 zł od dnia 24.04.2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa według norm przepisanych

W uzasadnieniu pozwu **R. M.** wskazał, że w dniu 02.12.2015 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony jego pojazd marki M. (...) nr rej. (...). Sprawca posiadał ważną polisę odpowiedzialności cywilnej w związku z ruchem pojazdu wystawioną przez pozwane towarzystwo ubezpieczeń. W toku postępowania likwidacyjnego, po dwóch oględzinach pojazdu, ostatecznie zostało przyznane powodowi odszkodowanie w kwocie 12.117,41 zł. Jednocześnie, w związku z brakiem możliwości korzystania z uszkodzonego auta, powód najął pojazd zastępczy, który był mu niezbędny do czynności życia codziennego i zwrócił się do ubezpieczyciela z wnioskiem o refundację

kosztów tego najmu. Pismem z dnia 02.02.2016 r. pozwany odmówił spełnienia roszczeń powoda, wskazując na brak związku przyczynowego między najmem, a szkodą. Pełnomocnik powoda ponowił żądanie refundacji, które nie zostało uwzględnione, a następnie pismem z dnia 04.05.2016 r. wezwał ubezpieczyciela do zapłaty kwoty 28.267,82 zł, na którą złożyły się:

- 16.090,82 zł tytułem różnicy między prawidłowo ustaloną wysokością kosztów przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed szkody, a kwotą wypłaconą z tego tytułu przez ubezpieczyciela;
- 12.177,00 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, zgodnie z fakturą (...) z dnia 28.01.2016 r.

Pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. – reprezentowane przez fachowego pełnomocnika

- w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu i zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, wskazując w uzasadnieniu, iż w toku postępowania likwidacyjnego wypłacona została kwota odszkodowania z tytułu kosztów naprawy pojazdu w kwocie 12.117,41 zł, która pozwala na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody z dnia 02.12.2015 r. Nie kwestionował, iż w dniu 02.12.2015 r. doszło do zdarzenia drogowego, w trakcie którego uszkodzeniu uległ pojazd powoda, oraz okoliczności, iż R. M. najmował od przedsiębiorstwa (...) O. A. pojazd zastępczy klasy (...) w okresie od dnia 05.12.2015 r. do dnia 07.01.2016 r. za cenę 300,00 zł netto za dobę, łącznie za kwotę 12.177,00 zł. brutto. Jednocześnie podniósł zarzuty:

- niewykazania wysokości szkody, a z ostrożności zarzut znacznego i bezzasadnego zawyżenia szkody w pojeździe marki M. (...) nr rej. (...), albowiem stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – lakierniczych w kwocie 80/90 zł zostały zawyżone, oraz brak jest jakichkolwiek dowodów ich poniesienia, jak również brak jest wykazania, iż naprawa została wykonana przy użyciu nowych oryginalnych części zamiennych;

- bezzasadność najmu pojazdu zastępczego przez powoda z uwagi na brak możliwości zweryfikowania okresu najmu pojazdu zastępczego, w sytuacji gdy nie jest on wyznaczony przez żadną ściśle określoną okoliczność, np. oddanie auta powoda z warsztatu;

- bezzasadność zawyżenia stawki najmu pojazdu zastępczego w świetle stosowanych stawek na rynku (...);

- bezzasadność wydłużenia czasu najmu pojazdu zastępczego.

W piśmie z dnia 22.08.2017 r. pozwany przyznał, iż powodowie zawarli umowę najmu wcześniej, niż proponował pośrednictwo przy najmie pojazdu zastępczego, ale wskazał, iż powodowie powinni oddać „droższy” samochód i przyjąć tańszą ofertę pozwanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 02.12.2015 r. doszło do kolizji drogowej z udziałem pojazdu powoda marki M. (...) nr rej. (...) oraz samochodu marki L., który na skrzyżowaniu z ulicą (...) wjechał w prawy bok auta powoda. Na miejsce zdarzenia została wezwana policja. Sprawca zdarzenia posiadał polisę odpowiedzialności cywilnej w związku z ruchem pojazdów – na podstawie umowy ubezpieczenia zawartej z pozwanym. Powód zgłosił do pozwanego swoją szkodę na drugi dzień po kolizji, a pozwany wypłacił odszkodowanie w sumie w wysokości 12.177,41 zł. Pozwany był zmuszony do najmu pojazdu zastępczego w okresie, kiedy toczyło się postępowanie związane z likwidacją szkody. Była to T. (...). (...) było mu niezbędne w czynnościach życia codziennego – jeździł nim do pracy i na działkę, odwoził dzieci do szkoły. Kosztorys naprawy samochodu powoda został sporządzony przez ubezpieczyciela w dniu 06.01.2018 r. Samochód oddał do naprawy pod koniec grudnia 2015 r. Powód nie mógł nim jeździć z uwagi na uszkodzony próg. Powód zgłosił w dniu 01.02.2016 r. roszczenie w tym zakresie do pozwanego za okres od dnia 05.12.2015 r. do dnia 07.01.2016 r., przy stawce 300 zł. za dobę – łącznie 12.177,00 zł. brutto. Pozwany odmówił wypłaty powodowi kwoty za najem pojazdu zastępczego, uznając iż czas trwania najmu nie pozostawał w adekwatnym związku z zaistniałą szkodą. Pozwany

w kolejnych pismach z dnia 02.02.2016 r. i 08.06.2016 r. odmówił zmiany stanowiska w przedmiocie wysokości przyznanego odszkodowania oraz zmiany stanowiska w przedmiocie odmowy wypłaty świadczenia za najem pojazdu zastępczego. Powód nie zgodził się z tą wysokością i pismem z dnia 04.05.2016 r. wystosował do ubezpieczyciela wezwanie do zapłaty kwoty 28.267,82 zł z tytułu odszkodowania i z tytułu najmu pojazdu. Pozwany proponował powodowi pośrednictwo w najmie pojazdu zastępczego – w dniu 11.07.2016 r.

Okoliczności bezsporne, dodatkowo dokumenty na płycie Cd k. 40 – zgłoszenie szkody, decyzja ustalająca wysokość szkody z dnia 29.12.2015 r. i w aktach – k. 53, pismo z dnia 02.02.2016 r. i w aktach – k. 57, operat szkody z dnia 12.01.2016 r. i decyzja wypłaty z dnia 12.01.2016 r. i w aktach – k. 54, mail z 01.02.2016 r. wraz z fakturą za najem pojazdu zastępczego, wezwanie do zapłaty z dnia 04.05.2016 r., pismo pozwanego z dnia 08.06.2016 r., dokumenty w aktach sprawy: kalkulacja naprawy – k. 7-12, umowa najmu k. 16-17, e-mail powoda z dnia 24.03.2016 r. – k. 14, oświadczenie – k. 15, e-mail pozwanego z dnia 29.03.2016 r. – k. 18, wezwanie do zapłaty z 04.05.2016 r. – k. 19 wraz z kalkulacją naprawy – k. 20-24, pismo pozwanego z dnia 08.06.2016 r. – k. 55-56, zeznania powoda – k. 76-77 (00:03:27 – 00:17:46).

Wysokość kosztu przywrócenia samochodu powoda do stanu sprzed szkody z dnia 02.12.2015 r. wyniósł 22.362,52 zł netto (bez VAT), czyli 27.505,90 zł brutto. Zasadny czasookres najmu pojazdu zastępczego uwzględniający przebieg postępowania likwidacyjnego szkody, naprawę pojazdu i czas oczekiwania na części wynosił 44 dni. Stawka określona za najem pojazdu zastępczego określona w fakturze VAT znajdującej się w aktach sprawy jest stawką odpowiadającą cenom rynkowym, obowiązującym na rynku lokalnym w okresie najmu pojazdu zastępczego powoda i mieściła się w tych stawkach.

(dowód: opinia pisemna wraz z kalkulacją naprawy nr 02/06/2017 – k. 83-116, opinia uzupełniająca wraz z kalkulacją naprawy i raportem optymalizacji części – k. 135-143).

Sąd zważył.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie niemalże w całości.

Pozwany w niniejszej sprawie nie kwestionował sprawstwa osoby, która jechała pojazdem ubezpieczonym u pozwanego od odpowiedzialności cywilnej. Nie kwestionował zatem swojej odpowiedzialności, za zaistniałą w dniu 02.02.2015 r. szkodę, uznając tę odpowiedzialność co do zasady.

Zatem należało uznać, iż pozwany ponosi odpowiedzialność za zdarzenie z dnia 02.02.2015 r. - na mocy łączącej go umowy o ubezpieczenie w zakresie OC pojazdu, którego kierujący był sprawcą kolizji drogowej, na skutek której został uszkodzony pojazd marki M. (...) o nr rej. (...). Pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu w wysokości 12.177,41. Były to między stronami okoliczności niesporne. Sporna była stawka, którą zapłacił powód za najem pojazdu zastępczego oraz okres czasu najmu – 33 dni, kwestionowany przez pozwanego, jak również wysokość dochodzonego przez powoda odszkodowania.

Pozwany powoływał się na spełnienie świadczenia, które w jego ocenie wyczerpywało szkodę powstałą w przedmiotowym pojeździe (ustalając niższą stawkę za 1 rbg prac lakierniczych i lakierniczo – blacharskich oraz stosując ceny części zamiennych). Wskazywał również, iż najem pojazdu zastępczego nie pozostawał w adekwatnym związku przyczynowym z powstałą szkodą, albowiem powód nie wykazał by samochód zastępczy był mu niezbędny oraz nie uzasadnił czasu trwania najmu tegoż pojazdu. Powód kwestionował to stanowisko.

Kwestię wypłaty odszkodowania z OC sprawcy zdarzenia regulują przepisy ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 z 2003 r.). Wspomniana ustawa reguluje kwestie związane z ubezpieczeniem obowiązkowym m.in. pojazdów mechanicznych (art. 4 ust. 1 cyt. Ustawy). Przepis art. 9 ust. 1 ww. ustawy wskazuje, iż umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikiem

z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości danego rodzaju stosunków. Umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje również szkody wyrządzone umyślnie lub w wyniku rażącego niedbalstwa ubezpieczającego lub osób za które ponosi on odpowiedzialność. Z kolei z treści art. 13 ust. 1 ww. ustawy wynika, iż zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie lub świadczenie z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń, zawartej z nim ugody lub prawomocnego orzeczenia sądu, a w obowiązkowych ubezpieczeniach odpowiedzialności cywilnej odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem, nie wyżej jednak niż do wysokości sumy gwarancyjnej ustalonej w umowie (art. 13 ust. 2).

Pojęcie szkody oraz zasady ustalania jej wysokości w przypadku ubezpieczyciela określają przepisy art. 361 i art. 363 kc. Zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania, z którego szkoda wynika. Naprawienie szkody przez ubezpieczyciela następuje jedynie przez zapłatę na podstawie art. 363 § 2 k.c. Wysokość odszkodowania ubezpieczeniowego jest ustalana wg cen usług koniecznych do zlikwidowania szkody.

Niewątpliwie szkodą poniesioną przez poszkodowanego jest nie tylko zniszczony samochód, ale także koszt najmu samochodu zastępczego. Przecież gdyby nie zdarzenie z dnia 02.12.2015 r., powód nie byłby zmuszony do korzystania z cudzego pojazdu, mogąc poruszać się własnym.

Zgodzić się należy z opinią biegłego, który wskazał, że wysokość kosztu przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed szkody wahała się w przedziale od 27.505,90 zł do 28,099,99 zł brutto. Sąd uznał, że szkodę powoda należy wyliczyć wg niższej kwoty progowej podanej przez biegłego, albowiem powód nie naprawiał pojazdu w autoryzowanym serwisie, stąd też należało wziąć pod uwagę niższe stawki za robocizną – a tym samym niższy koszt naprawy. Zatem w ocenie Sądu ta niższa kwota będzie odpowiadała rzeczywistemu kosztowi naprawy, nie doprowadzając do wzbogacenia powoda z tego tytułu. Powód nie przedstawiła rachunków i faktur za naprawę, stąd też nie wykazał, iż należne jest mu odszkodowanie w wyższej wysokości. Sąd oparł się przy ustalaniu stanu faktycznego na opinii biegłego, uznając ją jako całość, za sporządzoną w sposób spójny, rzetelny i fachowy.

W świetle sporządzonej przez biegłego opinii Sąd przyjął również, iż okres 33 dni objęty fakturą wystawioną powodowi mieści się w czasie niezbędnym do naprawy jego pojazdu i usunięcia szkody w tym zakresie, tym bardziej, iż postępowanie w zakresie ustalenia wysokości szkody i wypłaty środków na ten cel przez pozwanego, zostało przedłużone brakiem czynności ze strony pozwanego, a następnie ponownymi oględzinami pojazdu (biegły wskazał, iż aż 44 dni było okresem zasadnym na przeprowadzenie wszelkich czynności związanych z naprawą pojazdu – postępowaniem likwidacyjnym i ściągnięciem potrzebnych do naprawy części). Trudno zdaniem Sądu jest wymagać od właściciela uszkodzonego (nie ze swojej winy) pojazdu, by posiadał zgromadzone środki w takiej wysokości, które by pozwoliły mu w dowolnej chwili, czy też natychmiast po zdarzeniu kupić nowe auto lub naprawić uszkodzone. Koszt najmu pojazdu zastępczego, w ocenie sądu, również nie jest nadmiernie wygórowany, biorąc pod uwagę okoliczność, iż jest to samochód z segmentu (...) T. (...), których w wypożyczalniach funkcjonujących na rynku lokalnym jest niewiele. Także w tym zakresie podzielić należy wnioski opinii biegłego z zakresu szacowania szkód komunikacyjnych, iż stawka ta mieści się w średniej występującej na rynku (...).

Należy zauważyć także, iż od osób dotkniętych szkodą komunikacyjną, zmuszonych usuwać skutki tej szkody, nie można oczekiwać, iż będą poszukiwać we wszystkich istniejących na rynku firmach możliwości najmu pojazdu, ustalając, która z tych firm oferuje najniższą cenę. Kolidacja/wypadek drogowy jest zdarzeniem losowym, w tym przypadku, niezawinionym przez osoby poszkodowane i nie może to powodować dla nich dodatkowych obciążeń, już poza tymi które zaistniały. Zakład ubezpieczeń winien jest, zgodnie z zawartą umową OC usunąć w sposób zupełny i całkowity szkodę, która nastąpiła po stronie poszkodowanych. Nie można też wymagać od powodów, by rozwiązywali zawartą umowę tylko dlatego, iż pozwany po kilku dniach zaoferował im pomoc przy najmie hipotetycznego pojazdu zastępczego – w jego ocenie tańszego.

Sąd oparł się w niniejszej sprawie przy ustalaniu stanu faktycznego na wszystkich dowodach zaofiarowanych przez strony, a także na opinii biegłego sądowego z zakresu szacowania szkód komunikacyjnych, która została sporządzona w sposób jasny i czytelny, zgodnie z wiedzą wymaganą przy tej specjalności.

Mając na względzie, iż koszt przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed szkody Sąd ustalił na kwotę 27.505,90 zł, a pozwany w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi kwotę 12.117,41 zł, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 15.388,49 zł tytułem odszkodowania z tytułu przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed szkody, a także z tytułu kosztu wynajmu pojazdu zastępczego kwotę 12.177,00 zł. Łącznie Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda łączną kwotę 27.565,49 zł.

Odnośnie odsetek należy wskazać, iż na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 124 poz. 1152 z późn. zm.) pozwany był obowiązany wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od zgłoszenia szkody przez uprawnionego lub pokrzywdzonego. Zgłoszenie szkody w zakresie odszkodowania miało miejsce w dniu 04.12.2015 r., dlatego też Sąd uwzględnił żądanie pozwu w zakresie odsetek od tego roszczenia od dnia 05.01.2016 r. W przedmiocie zasądzenia odsetek od kwoty 12.177,00 zł z tytułu najmu pojazdu zastępczego Sąd przyjął, iż zasadnym będzie ich zasądzenie od dnia 30.11.2016 r., tj. następnego dnia po doręczeniu pozwu, jako że powód nie wykazał, iż wezwanie o zapłatę za koszty najmu pozwany odebrał w innej dacie.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo, o czym orzekł jak w punkcie drugim sentencji wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. drugie kpc biorąc pod uwagę, iż powód jedynie w niewielkim stopniu uległ w niniejszej sprawie pozwanemu. Sąd ustalił wynagrodzenie fachowego pełnomocnika w sprawie w oparciu o Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015. 1804), na kwotę 4.800,00zł. – wg wartości przedmiotu sporu. Opłata sądowa od pozwu uiszczona przez powoda wynosiła 1.414 zł, opłata od pełnomocnictwa 17,00 zł., a zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego 800,00 zł. Łącznie koszty stanowiły kwotę 7.031,00 zł. Kwotę powyższą Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda tytułem kosztów, o czym orzekł jak w punkcie trzecim wyroku.

Mając na uwadze powyższe Sąd, na podstawie art. 113 ust. 1 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) nakazał ściągnąć od pozwanego kwotę 430,44 zł. (nie pokrytych z zaliczki), tytułem tymczasowo pokrytych przez Skarb Państwa kosztów opinii biegłego, o czym orzekł jak w punkcie czwartym sentencji wyroku.

Dn. 21.06.2018 r.